

[Brøndlund Nielsen]

Jeg må meget stærkt understrege det, der også er nævnt i flertallets udtalelse i betænkningen, nemlig at udvalget fortsat ønsker at blive holdt nøje underrettet af ministeren om de indhøstede erfaringer i forbindelse med loven, og at vi skal drøfte disse erfaringer. Det er jo altid et dilemma, i hvor høj grad vi fra folketingets udvalg ligesom skal gå ind i de mere administrative ting, men som jeg sagde ved første behandling, så har vi på seminarieområdet og i læreruddannelseslovgivningen en tradition for, at vi her i folketinget går meget nøje ind i disse ting. Derfor er det mit ønske, at vi fortsætter denne linje, og jeg håber, at ministeren kan bekræfte, at vi under den ene eller den anden form nøje vil komme til at følge og muligvis også tage stilling til, hvad der udvikler sig ved seminarierne som følge af dette lovforslag.

Man kan på en række felter have en vis skepsis over for, hvorvidt den nuværende minister altid opfylder love i den ånd, hvori et flertal vedtager dem. Jeg skal ikke her trætte med at nævne mange ting, men vil blot sige, at man kan få sine mistanker i den tid, hvor man oplever de prøver, der afholdes efter den nye folkeskolelov. Men jeg vil gerne sige, at på seminarieområdet har vi hidtil ikke haft grund til at nære mistillid til ministerens vilje til at holde kontakt med udvalget og også lytte efter, hvad flertallet der måtte mene.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi fra venstres side vil stemme for dette lovforslag.

Gerda Møller (KF):

Der har været megen tvivl og usikkerhed om dette lovforslag. Det kan ses af mange ting. Jeg var lige ved at sige, at det næsten også kunne høres på den forrige ordfører. Forslaget har været igennem en lang udvalgsbehandling, der har været stillet mange spørgsmål, og der har løftet sig mange advarende røster mod at forringe den eksisterende læreruddannelse på seminarierne ved at åbne for den omfattende kursusvirksomhed, som skal tillades fra den 1. august i år ved siden af den normale undervisning.

I den betænkning, som udvalget har afgivet, har undervisningsministeren da også måttet afgive en række garantier for at få flertal for lovforslaget. Ikke mindre end to af

de fem partier, der går ind for lovforslaget, har yderligere følt sig nødsaget til at komme med mindretalsudtalelser inden for flertallet.

Som jeg sagde under første behandling, er dette lovforslag kun blevet til for at udnytte de lokaler og lærerkræfter, som er blevet ledige på seminarierne på grund af den stedfundne adgangs begrænsning gennem nedskæring af holdkapaciteten. Det er altså først og fremmest en beskæftigelsesforanstaltning, og det kunne vi i den konservative gruppe måske nok støtte, hvis det samtidig havde betydet en forbedring af læreruddannelsen. Det kunne der nok være behov for efter den nye folkeskolelovs indførelse og forud for folkeskolens overtagelse af særforsorgsundervisningen.

Jeg bliver nok nødt til at tilbagevise fru Helle Degns opfattelse af, at vi i det konservative folkeparti skulle have misforstået noget i den retning. Det, vi simpelt hen vil, er, at man kunne bruge nogle af de lærere, der blev ledige, i folkeskolen, altså at man kunne bruge den samme million til at føre de lærere over i folkeskolen. Ikke noget med at de skulle have et kursus for at kvalificere sig til særforsorgsundervisningen.

Men da forslaget går ud på at åbne adgang for alle andre end lærere til kurser, der kan kvalificere dem til enten en videreuddannelse eller til et nyt erhverv, så er der al mulig grund til at være betænkelig og frygte en forringelse i stedet for en højnelse af læreruddannelsen. I lighed med Danmarks Lærerforening har vi vor tvivl om, hvorvidt disse kursister nu også vil have den samme interesse i fagligt-pædagogiske problemstillinger som de lærerstuderende, de jo skal undervises sammen med. Det kan føre til modsætninger mellem kursisterne og de lærerstuderende, fordi fagene uden for læreruddannelsen bl. a. har dette samspil imellem det faglige og det pædagogiske. Hertil kommer yderligere, at visse fag direkte betinger hinanden, og det vil næppe alle kursister kunne forstå, eller det vil ikke komme dem ved.

Til disse betæneligheder, altså også fra Danmarks Lærerforening, svarer ministeren meget flot, at hun ikke deler dem, og at hun mener, at man bør overlade til de interesserede elever selv at vurdere, om de har tilstrækkelig interesse i undervisningen og de problemstillinger, der behandles i undervisning-